

EESTI VABARIIK.
Eesti-Vene Segakomisjon.
Eesti Delegatsioon.
19.novembril 1920.
Nr. 41.

Herra Välisministrile.

13.veebruari 1921.a. lõpeb rahulepingu art.IV. kindlaksmääratud aastane kodakondsuse opteerimise tähtaeg, kui Eesti-Vene rahulepingu art.XIII ja Leedu-Vene rahulepingu art.VI i märkuse põhjal seda tähtaega mitte juba osaliselt pikenduks lugeda ei tule.

Praegustes elutingimustel Venemaal, kus normaalne posti ja telegrafi ühendus puudub, ning liikumise vabadus äärmiselt kitsendatud on, ei jõua suur hulk isikuid, kes Eesti kodakondsust opteerida soovivad, seda kuni 13.vebruarini 1921.a. mitte teha.

Teiseks on rahulepingu art.IV järele optandid kohustatud, aasta jooksul Venemaa piiridest lahkuma. See nõudmine tähendab optantide kohta, kel Venemaal oma majapidamine, täielist majanduslist hävinemist, sest et neil praegusel ajal, pealegi lühikese tähtaja jooksul, täiesti võimata on oma varandust likvideerida.

Mainitud seisukohast väljamineks, tunnistan tarvilikuks:

1. Kodakondsuse opteerimise tähtaega mõlemis riikis asuvate isikutele pikendada ühe aasta peale s.o. l.

Segak. komis. #4
llk 3

1937

veebruari 1922.a.

2. Teise riigi kodakondsust opteerinud isikutele õigust anda elamiseks väljamaalasena, selle riigi piirides, kus enne opteerimist elasid.

Need ülemal tähendatud küsimused, mis rahulepingu muutmisega seotud on ja sellepärast Segakomisjoni kompetentsi ei kuulu, panen ette Vabariigi Valitsuse heaksarvamiseks.

Esimees (allk.) Reisik.

Sekretär (allk.)